

DÜŠEVNI LIST

Mesečne verske novine.

Vu Iméni prékmurske evang. šinjorije reditel
i vďávník: FLISÄR JÄNOŠ,
Murska Sobota.

Ček računa št. 13,586; Imé „Düševni list“ M. Sobota.

Cejna na cejlo leto 20 Din., v zvönstvo 30 din.,
v Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Izhaja ednók na mësec.

Naprejplačilo gorivzeme vsäki ev. dühovnik i vučitel.

Kristuš té právi trs.

Zakaj trsov kolek ne prináša sáda? Vê ga pa sunce rávno tak obsija i topli, dež ga rávno tak poškropi i namoči, rávno tam stoji i živé gdé trs. I kolje dönok gôlo i süho ostáne, prôti tomi pa trsje zeléno listje požené i sládki sád rodi.

Odgovor dati na zgornje pitanje je léko, žé šolska déca léko pravilen odgovor dá na tô pitanje. Trs se záto zeleni i záto rodi, ár svoje korenjé globoko v žitek dávajôčo zemló požené, kolek pa záto ostáne sühi i jalov, ár med njim i med trsom nikše živlénse zvéze nega.

Kak je tô, da je ništernoga krščansko-ga človeka puno živlénje blagoslova? Njegovo živlénje je puno lúbézni, prijaznosti i méra, vsigdár na tô misli, kak bi mogo drúge gorizdignoti i njim blájženstvo i zadovolnost spraviti. Prôti tomi je pa té drúgi človek mrzeo, hladen, tak liki léd, trdoga srcá, liki kamen, liki pečina.

Tô pitanje se pa preveč léko raztolmači. Té prvi človek, ki je pun lúbézni, prijaznosti i méra, v živoj skúpnosti stoji z Kristušom, z právov vretinov tej lépi jákosti, té krščanski človek je živa rozga na trsi, té drúgi človek je pa süha, brezi živlénja bodôča vejica, štera se je lôčila, odtrgala od živoga trsa.

Oni lüdjé, ki so v svetovnoj bojni kak vojáki v Itáliji hodili, tô pripovedávajo, da so tam nezgovorno velke, visike trse vidli,

šteri so višiši bili od drevja, štero trsje kak prst debelo grozdje rodi.

Gda Gospon Jezuš Kristuš tô právi: Jas sem té istinski trs, té gvúšno ne misli na kákši máli, zaostánjeni, slab trs, nego na tákši močen, veiki i visiki trs, kakši so gôsti v topli južni krajinaj, kakši so bili túdi v Kanaáni. Krščanski človek, gda se istinsko k Kristušu povrne, se prav za prav v té vsemogóči živi trs vcepi notri. Toga živlénje, toga krv postáne njegovo živlénje, njegova krv. Tô spremembo nájlépše vöповê Pavel apoštol, gda tô právi: živém pa nê več jas, nego živé v meni Kristuš. Tak se krščanski človek z pomočjöv Kristuša približa i prikapči k vretini vsákoga žitka, k nebeskomi Oči.

Očé, nebeskoga vancara nájvékše želénje je pa tô, naj njegovo králevstvo tákše gorice postánejo, v šteri naj očiščeno, vcepleno trsje rasté, cveté i rodi. Glávna Njegova škér, z šterov čisti svojo deco je Rêč Boža. Žé ste vi čisti za volo rêči, štero sem vam gučo, právi Gospôd.

Ednók se je eden dühovnik šetao kre ednoga potoka. Gda opázi i vidi, da edna njegova gmajnarica rávno gvant peré v potôki, bliže ide i začne si žnjöv zgučavati. Ženska se njemí zahváli za nedelsko predgo, štera je prej tak lépa bila. Dühovnik jo zdaj pita, jeli je zdížála nikaj iz té predge? Ženska pa sramežljivo prizná, da ona bogme žé nikaj ne vê z tiste predge. I tista predga vam je itak na hasek bila, pita dale dühovnik? Tak je gospon farar,

meni je tista predga velko, dosta hasnila, ár sem jas rávno tákša kak ete gvant. Vidite, ete gvant túdi skóz sébe pústi vodó kak ga opláknem i zmoždjim, ali med tem pa čisti postáne. Túdi v nedelo gda sem v cérkvi vašo predgo poslúšala je Boža svéta rêč skóz méne šla i očistila me je.

Ár je Boža rêč živa i močna i ostrejša od vsákoga z obej stráni ostro májôčega meča i doségne notri do razdeljenjá i dúše i dúha i sklêp i môzg, i osodjávéc je misel i naminjávánjov srca. Žid. 4. 12.

Ár brezi méne nikaj ne morete činiti. Poglednimo si ešče malo bliže te Kristušove reči. Prav za prav je Jezuš té reči svojim vučenikom, svojim apoštolom povedao ali té reči se pa dônok dostájajo i tíčejo vsákoga človeka. Nê dávnó je eden politik i diplomat tó pravo, da denéšnji težki, žalostni časov pobôgšanja pôť edino v Jezuší Kristuší moremo iskati. Túdi jas tó vadlújem i neprestanoma i povsôd tó glásim, da naša težka i žalostna pitanja edino Kristuš zná i more rešiti. Vrástvo prôti bolečinam i betégi, v šterom od svetovne bojne naprej cêli človečanski národ trpi je edino v Jezuší Kristuší. Iščimo Njega, bole spoznávajmo Njega, či ga prav spoznamo, bomo po Njegovi zapôvedaj živeli, té mi lúdję več nemo eden-drúgomi

neprijátelje, té nas več nede lôčila národnost, jezik, vadlúvánje, ár prevedimo, da smo mi vsi Kristušovi i záto smo dužni eden-drúgoga lúbiti i pomágati. Ár brezi Kristuša nikaj ne moremo činiti.

Na Golgotovom brêgi je Gospodni Bôg eden bogáto, obilno rodéči plemeniten trs posádo. Križno drêvo, na njem z razpétim Kristušom, tó je té plemeniti, té právi trs. Ž Njegovoga križa dvôji blagoslov prihája na ete svêt: Z prelejánov krvjôv je vöpláčo naši grêhov dug i grêhov odpúšćanje nam je spravo, tó je prvi blagoslov. Drúgi je pa té: z svojim gorialdúvanjom je na vekivečne čase osôdo vsebičnost i človečo-bratsko lúbézen je postavó pred nás za példo, za vzgléd.

Nasledújmo ga, naj tak mér, poštenost i pravičnost kralúje na cêlom svêti i med vsêmi lúdmi i národi. H.

Tô je zapravo natúra vere, ka skáže svojo môč v stráhi, v smrti, v grêhi i v vsem, ka človeka blôdi i stráši. Luther.

*

Vera vsikdár obláda i premága vse slabosti i nevôle. Luther.

Jeruzálema pogúbel i Izraelskoga národa osojenost

Versko zgodovinsko čtenjé.

Gda se je že približávalo vrêmen, vu šterom je Gospodin Bôg nad Jeruzálemom i židovskim národom slédnji srd namêno spuniti, kak so se tó prorocje i sam Gospon Kristuš že naprê protili i prorokúvali, so se nasledúvajôća znaménja skázúvala:

Ob prvím: Skázala se edna repáta zvězda, liki edno rožjé, štera je edno cêlo leto ober váraš na nébi videna bíla. Té zvézde svekiošća je vu pogáčni svétli, Gjürgja mēseca 8 ga dnéva nóči ob 9-toj vóri vu cérkvi, okóli oltára, tak velika bíla, ka što je jo vido, je tak mislo, ka je že gojdna. Nadale edne z-brunca vráta, k šterim je pri odpéranji 20 môžov potrebno bílo, štere so z krepkimi železnimi pantmi, lakátmi i zásjinmi potrdjene i obravnane bílé, so se na

Ivana mēseca 21 dén samé od sébe ôdprle i v zrâki med oblâki bidti vidile i túdi na nébe več mēstaj bojnska kollja, príprave, bojúvnikov, vítézov redôvje i bojúvanja vidila. (?) Páli pred risáli, gda so popevje vu cérkvi k svétkom vsa potrebna k-coj pripraviti šteli, je veliko rogátanje i nábúd čúti: Odselmo se od etec. — Pri tom nikáki túdi tó právjio, ka je té glás i te túdi bio čúti, gda se je pri Kristuša smrti trplénji cérkvi pokriv (feob) na dvôje razpraščo.

Zvôn toga je i bio eden Jesue Annánia zváni môž, ki gda je na svétke vu Jeruzálem prišao, je od svétoga dhá nad'gójeni gori skričao: Oh velki krič od zhoda! Oh krič od záhoda! Oh krič od vsê četvéro krajôv vótra. — Kričanje na cêli Jeruzálem. Kričanje na cérkev. Tužen krič na junáke i na devojke! Krič na cêli národ! Tó kričanje je trpelo nóč i dén, kak besnôća po cestáj gori doli i či so se naišli nikáki, ki so se z šibanjem protili i tó rêč, kak húdo znamé-

Jezuš med lüdstvom.

(Máté IX. 1.)

Pisao: Tompa Mihály. — Poslov. Flisár Jánoš.

Hodéči med lüdmí sem i tá,
Vučéči njé vônê i domá:
Jedín sin očé nebeskoga,
Glasitel orsága njeg'voga.
Po njem pozdignjen i nastávlén
Orsága temel je *Lübèzen*,
za šter'ga je z-nébe dol' prišao:
Da bi té grêhšen svêt obarvao.
Rêč, štera je žnjega vüst čüta,
Je vrástvo düš i kak méd sladka.

Mešter, Jakab, več vučenikov
So od Jeruzálema prišli;
Gde so vu hípi páškhe svétkov
Nikelike dní tam svetili.

Gde se pôt v-Bethfágo obrné,
Se rüm čüje od práve roké,
Vidôčo veliko vnožino
Tam pri ednom drêvi bodôčo.
Jezuš je sam gori poiskao:
Koga je grêh ino križ mantrao;
Včio je, širio Bože králevstvo,
Slêpe ino plantave vráčo,
Mrtve zbüdjávao, grêšne trôštáo,
V-njem vervajôčim miloščo dao.

Vu sénci figovoga drêva
Sta en môž i ženska sedela,
Eden betežen môž i njega
Milúvajôča, mila ženska.
— Gvüšno je žena betežnika,
Govorita dvá vučenika.
Ali možki ercé zahválno:
Nê mi je sestra, niti žena,
Naj njê Bôg dobro dá, milúje,
Ka se nad menom tak smilúje!

— Tühñec sem vu Izraeli:
Obetežao na etoj pôti;
Pri etom drêvi žéden, lačen,
Mi je vküp spadno osel trüden,
Ino mené pod sébe vdaró,
Tak sem ležao tú napô mrtev.

Kre mène so šli lüdjé vnôgi;
'Izrelci, bogati i vbôgi,
Na te ágneca páškhe svétek
v-Jeruzálem svéti várašek.
Jas sem je v-mantri mílo proso:
Da mi naj nika pomágajo
Vu Jehova svétom iméni,
Ah, nê so šтели nika čüti,
Erkli so: ka morejo idti
Aldüvat, nemro se müditi!

nje, nê radi čüti, se je dônok nê vtihšalo. I gda
so toga môža pred rimskoga sôdnika prignali,
ki ga je kak zburkanca do krvi dao zbičüvati,
je milošče z ednov rečjôv nê proso, niti se je
nê zaskuzo, nego vedno je kričao: „Jaj, jaj, jaj,
tebi Jeruzálem!“ Rimski sôdnik ga je kak zblo-
djenoga dao osramotiti.

Té človek se je sedem lét nê tûvárišivao
z-lüdmí, sam saméren je hodo esi i tá kak tákši,
ki nika globokoga zbrodjáva: Samo li té reči je
govorio: „Jaj, jaj, tebi siromáki Jeruzálem!“ i v
tom kričanju je nê obrtúdo. Gda so rimlanci Je-
ruzálema močine (stené) obseli, je po báštyaj
sem tá kričéč drkao, nestanoma kričéči: Jaj cér-
kvi, jaj celomi váraší. Na konci je tó nenávad
no rêč priložo k-coj: Jaj i meni tûdi“. Med šte-
rimi rečami je nedověč od protivníkov zavadjé-
ni i vmorjeni,

Zdá pa hodmo i güčmo nika od pogübeli
várašá:

Da so židovje, ali pa boie onoga vréména
velikášja, bogatášje, kapitalištje, buržuáni, tak
zváni farizeušje, pismo znanci (onoga hípa kle-
rikálci), kim je Jezúša na bližnjega lübéznosti
podlago pocimprani, svéti, Boži návuk, šteri je
njihov vragometen, v močvara kališ vtopleni i
vtepeni sebičen morál tak z rečjôv, kak z djá-
njem bičüvao i na pravice Bože poti preobrnôti
i popraviti naméno, kak nam tó svéto písmo
právi: Onoga z-istinom nedüžnoga Jezúša ne-
krivično vmoriti dáti, k šteromi grúšnomi deli je
to prôsto, siromaško lüdstvo rávno nê bilô zrok:
Je židovskoga orsága dobrabodôčnost nestanoma
pomenkávala. Glávni ravnitelje i popevje so ne-
smileni postanjúvali próti tim nižjim čestníkom
i popom. Med timi zmožnimi je ládala nevoščé-
nost, odürjávaje, nerazmênje. Nezavúpnost
eden k-tomi drügomi i zevsega se je tak vidilo,
ka se veliko zlo približáva na orság i na váraš.

Pá drúgi znôva prído, ido:
Ženske, možki, mládi vsi vedno;
Vu mantri sem se teško starao,
Ali za pomôč zaman kričao.
Vsi so mi té odgovor dali:
„Bôg nebeski te čúvaj bráni!“

’I da me že môč spoj povrgla,
Eta ženska je tú se prišla,
Preci se k-meni potrudila
Ino me je obravnávala,
Z-svojega gvanťa je včesnola,
Rane mi je žnjim zavézala,
I ka je seov na oltár nesla
Bôgi na áldov nakanila:
Naprê vzéla, mi ponúдила
’I žgajôči žej poménšala.
Hladna pítvina ino hrána,
Moj glád i žij mi otávila
I njéne trôšta pune rečí
So mi nebeski balžam bill.

Zdá pa ľudstvo ino njé znaní,
Jo grajajo, tej ošpotávci, —
Na očí njé vsi mečejo tó, —
Zamúdila je paške službo;
Na očí mečo, ka za méne —
Ár, kí sem nê žnjuve krajine, —
Kí sem nê njé krv, njéne vere:
Zamúdila svétke velike!

Tak se je v-srdci očistiti
Zamúdila norlavo túdi,
Tam pri oltári svéte hiže,
Gde dim i plamén v-nébo ide.
Mogôče je z-skvasom túdi jêla!
Kričijo: skam’nújmo jo z-cêla.

I kak trda pečína z-môrja,
Z-vnožine rúmčéga ľudstva
Se odkúpite! vöprizdigne
Ino govori rečí ete:
Što jeste med vami, kí vídi
Skôs trde pečine trák mili?
Ali v-srdca skrovnost globoko?
I vüpa dati sôdbo trdno?
— Právda neprepovê z-stúdenca
Sobôtni dên vö vzéti jünca.
I tak, kí v-svétke pomagajo,
Betežnikom: *Dobro činijo!*

I zaistino velim jas vam,
Kí ste vu cêrkvi svétili tam,
Živeli z-neskvašenim krúhom,
Bogá molili z-mrzlim dúhom:
Ste nê telko dobra činili,
I Jehovi se povidili,
Liki tá smilenoga srdcá
Smilenost činéča samica!

Što je té môž, kí tak govori?
Píta ľudstvo i se čemeri, —

Ti zmožni nezbívanje, med seboj odürjávanje, strankarstvo, zvišávanje, osob prebéranje, krivo znášenje, k-tomi vefféle vdárcov, nesreč prihánjanje, mesto Bože, mamoni službe, nemorálnost, hotlivosti, svetski dobrôt vživanje i zgánjanje, vu váraši i zvüna njega, — z rečjöv: tak svetsko, kak cêrkevno rávnotežje se je v eden kraj nagnolo, z-šteroga nepríde zbôgšanje, témbole hüdôba.

Medtém se je pa zgódilo, ka je Nero casar Cestius Florusta poslao v-Židovski orság, kí si je više mere trdno djao z židovmi. Lakoven bodôči, je nezgovorno sigurnost i skôpost činilo, zgizdávalo se je, nemorálen, vtepeni žitek je živo, za šteroga volo so ga židovje pregnali, vu boji je 5000 ľudí zgúbilo. Tak da so zdá že židovje túdi z-Bože milošče próti rimlancom divjali ino se od njih odtúhili. Kak je tó casar prevedo, je Flávius Vespásánusa z Titus sinom poslao v-Sirio na Izraelitance. — Vu tom vrémeni kak je

tô Tranquilius doli spisao, je po cêlom zhdnom kráji té glás zišao: *ka níkl, kí so z Judeje prišli, so na cêlom svétl velke znamenitosti.* — Tó pa či je rávno pri Kristuša nebeskoga orsága prišestjê istina bila, ár je Kristuša imé, kí je po teli Židovskega národa sin bio, je po Evangelijoma glášenji po cêlom svétl veliko bilô, štero so pa níkáki na teva dvá Vespazíána razmeli i razlagali. Židovje so pa na sébe razlagali, témbole, ár so po ništernom boji srečno prékprišli i z tém se zvišávavši, od nadúhtosti gnáni, naednôk tri glávne voje si zébrali i Askalonijo z velkov oblástjov obseli, ali v dvema boji so jáko oslabili, ár so zvôn generálišov 70.000 ľudí zgúbili.

Potom je Vespasiánus na casara zapoved v Galileo držávo odhájo, štera je z ľudstvom nagôsti naseljena bíta. Vse je z-opústo, vmárjanji, roblenji, požigávanji je ni kraja, ni konca nê bilô. Vnogo židovov je spokláno, spomorjeno,

Ali tí mislíš, mí verjemo,
Ka je nê grêh, či nezdržimo
Právdo? — ali tí pa verjemo,
Da kí nezdrží, — činí dobro?
Jeli je mogôče z-etoga
Sád trôsiti, drêva súhoga?

I hitroma veter nastáne,
Záča trôsiti drêva vêke:
z-šteroga včasi v-obilnosti
Zrêli sád záča doj kapati.
— Lúdstvo se podá ino muči,
Čüdúvujôče Bože moči.

Odkúpitel nadale velí:
Pôtník! gor' stani, v-míri idi!
Tí pa dobra žénska se vrni
K-tím tvojim domô, k-tvojmi hrámi.
Blájzeni so, kí rêč zdržijo:
— *Nê áldov, — smilenost činijo!*

Ženski kotiček.

Sprotoletje.

Pomali miné zima, stopáj za stopájom ide nazáj, toplejše gráta, sunce má vékšo môč, lúdję si že iščejo ôpravka vônej. Čisto narávno je, ka si človek želê po dugoj zími na pôle, v lôg. Kmet je stvorjeni za tó delo, nemre živeti brez njega. Zemla je svéta, ár z njé shája vse. I prav

li samo edno pôť víše 50.000 možkov je spadnolo zvôn žensek, decé i na bojúvanje nespodobni. Milošče je nišče nê dôbo. Šêt jezero mladéncov, kak svoji lúdi je poslal Vespáziánuš vu Achajába na kopanje Istmuša. Treseti jezero židovski mládi vítězov je za pêneze odáno; pêt jezero je jí pa, kí so v-cágllost spadnoli, z-vísiki bregôv strmcov vu globočino zosúnjeni, gde so vsi z groznov smrtjôv spovesnoli.

Vu onom vrêmeni je bio eden vrli, môder znánc, popôvski čestník, po iméni Josephánuš, šteri je včasi vu bojne začétki z-nikákimi v-edno brlogo pobegno. Pri Galileje, Jotapáta zvánom váraši je zgrábleni i k-Vespasiáni gnáni, kí je záto, ár je prorokúvao, ka de Vespásiánuš za Rimskoga casara skričani vó, miloščo dôbo. Tó hištorijo je té Jozephus pripovedávao.

Dokeč so se tá vu Galilei godila, na ednoga velikoga gospôda Johánnesa rátanje, se je eden hûdoga, roblenja nágiba šereg v-Jeruzálem

je, če právimo, ka je kmet stvoritel i nositel národa i bogástva. Držáva je samo te lejko zdrava i močna, če močno kméčko lúdstvo má. Ali nê samo nositel národa je kmečko lúdstvo, túdi nositel vere je. Kak močni i trdí so bili naši očáci, kí so nam njáli za herbijo našo luteransko vero. Prvi pripádníki návuka Luther Mártona so bili kmetje i meštri. Ešče potom se je razšírila dale i dale med drúgo lúdstvo.

Ali v sprotoletji nás obide dônek žalost, gda mislímo na to, ka do naši lúdję celo leto preveč zaposleni, puni dela i nedo meli več telko časa za versko premišlávaje i za cerkev. Mladína odide po svétí, náj si zaslúži svoj krúh, domá ostánejo samo vértje, deca i starci.

Nájbole žalostno je glédati prázno církev. Tó náj pri nás v Prekmurji nígdár nede. Nedela náj ostáne Gospôdnov dén. Céli keden se trúdi naše lúdstvo na poláj, nedela more ostáti svétek. Náj se nikomí ne vnôža pôť v církev, če túdi je daleč. Ár rávno v cerkvi nájdeš oni počínek, šteroga domá med delom céli keden ne nájdeš.

Nê samo tělo trúdnô gráta, túdi dúša obtrúdi med vsákdenéjnými skrbmi i za tó je nájtí vrástvo v Boží rečáj. V zimski večéraj je Svéto písmo bilô radostno čtenjé, prebrodili smo Jezušov svéti návuk. Kak pa bode zdaj? V letí je malo časa za čtenjé i mírno premišlávaje. Záto vam náj bode nedelski zadvečarek. Nê je glávno, tělo nahrániti, tělo je sprhlivo i prejde, ali dúša ostáne na veke. Zôsebno tí, drága ženska, moreš v

napôto, da žnjega pomočjôv, glavno držélo osvojo, sebi podvrže. Z tém se je zdá pá znôva, skrivomá, nezgovorno vnogo vmorjenjá, roblenja, strankanja, krvi prelejavánja vu Jeruzálemi godilo. Za šteroga volo so se vsi na vároša pogúbeli odvrvnjenje zdrúžili i pripravili. Vu krátkoga vrêmena tekáji je več glavni popév vmorjení, kak je tó Josephus spisao: 12.000 imeniti židovov je spadnolo, šteri vrêdnost ino imánje je na porob prišlo. Že prvle, kak se je té víhér zbúdo, je váraš od trôje féle nesreče zburkávani. Tó je tó: *od rimlancov, revolucionárlušov i od tyranlušov*, kí so sebé po skrovni praktikaj vísiko pozdignoli i za volo kralúvanja dosta nedúžne krvi prelêvali.

Gda so se že Gardarenušje z rimlanci protiviti začáli, Vespáziánuš je prisiljeni bio z zimskoga kvartéla odhájati i Gadra váraš je podzájao i po svojem generáliši, Placíduši je 23.000 varašanski pôrgarov dao osmrtiti, 2000 je jí za-

tom létnom časi skrbeti nê samo za tvojo dŭšo, tŭdi za one od tvoje familije. Vsáki večér polijêš korine v ográčeki, ár so žédne i si vzemeš čas za tó! Jeli molíš z tvojov decov? Veri mi, molitev zvečér je málomi človeki rávno telko, kak korinam voda. Jeli ideš z njimi v nedelo v cêrkev, ali práviš, ka nemaš časa je obláčiti v svétašnju ópravo?

Prav pomisli, drága sestra, ka je bole potrebnó, dŭšo nasititi z Božov rečjov, nego tělo z zemelskimi dobrôtami. Ka bomo sêjali, tó bomo tŭdi želi. Če hodimo po Boží zapóvedaj, bomo sêjali samo lŭbézen, dobrôto i vŕnost, pa tŭdi želi bomo Božo lŭbézen i smileno odpŭšćanje.

Frida Kovátš.

Botri i confirmacija.

Confirmacija je nê samo konfirmandušov i njihovi roditelov svétek, nego tó je tŭdi svétek za botrino.

Preveč dosta tákši lŭdi jeste ki prav za prav svoje botersko pozvánje v nikoj ne vzemejo i ne preštímajo. V več městaj se botri niti telko ne potrudijo, da bi v cêrkev šli, gda se njihovo krstno dête krsti, nego samo njihova iména se dájo notrispisati v matično knigo. Tak preveč nemárno bi nišće nê sméo prevzéli botersko pozvánje. V več městaj pa z málim detetom samo botra ide v cêrkev, boterŕpa domá ostáne, največkrát se veselivši v veséloj družbi pri vinski

glažaj. Ka mislijo i ka držijo tákši lŭdjé od šakramentuma svétoga krsta, či oni svéti krst samo na telko preštímajo i cenijo?

Pa botri pri svétom krsti Bože zavŭpanje dobtjo, Bôg njim ono pravico dá, da naj z posvêtom evangelioma slŭžijo na nji zavŭpanomi krstnoma deteti, dužnost molitvi zavŭpa na nji, naj kak Luther právi, Bôg po njihovej vreloj i gorêčoj molitvi vero dá njihovoma krstnoma deteti.

Oh kelko botrov si niti ne misli na tó, da bi molili za svojo krstno dêco, ali pa da bi jo na evangelioma znanost i lepôto včili. Pa pri svétom krsti vsáki boter i botra na goridána pitanja z razmêtim i jasnim ja odgovorom more odgovoriti, štero telko poméni, da so oni pred Božim licom oblŭbili, prisêgo dolidžáli v iméni svojega máloga, gingavoga krstnoga deteta, da se bode po Božem, Kristušovom návuki gorivzgjálo.

Botri pri svétom krsti namestijo svoje krstno dête, i rávno záto so pôleg njegovi roditelov za toga deteta dŭševno osnávlanje v velkoj méri tŭdi botri odgovorni. I tá odgovornost pa do confirmacije trpi. Pri confirmaciji vsáki otrok sam dá i pokáže svedôstvo od svoje vere, ali do njegove confirmacije so pa botri odgovorni za tó, jeli se tisto dête po Kristušovom evangeliomi vzgája i osnávla.

Dostakrát tŭdi žalostno moremo ugotoviti tó, da ništerni botri niti na svojega krstnoga deteta confirmacijski svétek ne pridejo vu Božo

robo, z-ti ovi měst vkŭpsprávljena vnožina je pa v Jordán vodê potopljena, tak so židovje z ete kraj Jordána tŭdi vu nevarnosti bili.

Kak je Vespázianus Nero casara smrt zvedo, se je z cesárie pôbrao — Idomeušov i židovov vse trdnjáve je podzájao i zvŕn ništerni ménši, vse z-rimlánskimi vítézi napuno, da naj Jeruzálem, kak najhitrê sebi podvrže. — Potom je Vespázianus od tábora za casara vŕskrićani, je v-Egiptom i odnut v-Taliánski orság hito. Prŕti židovom bojŭvanje je na Tituš voja zavŭpao. — Titus je pa Jeruzálem milŭvati ménó, kak je k-váraši blŭzi prišao, je malo falilo, ka bi vu židovov roké spadno. Potom je tábor postavo pri Skópoši od Jeruzálema na eden fertál mile zemlé. Tak je razdêlo gori šereg, ka je odnut váraš lahko napádao.

Prigodilo se je pa, ka se je na vŭzemske svétke velika vnožina pričrêdila v-Jeruzálem sve-tit: toga hípa je vno go bilô tam hŭdi, bojdikaj

lŭdi, ki so z-Galileje vŕ bili stírani. Tak da so zdá v-Jeruzálemi trijé šeregi stáli. Ednoga šerega voj je Ellázer Šimona sin bio, té je cêrkev i njê krajno čŭvao, i varašance jáko odŭrjávao. — Váraša spŕdnji táj je Jánoš voj meo v-rokáj, kôd koga je té glás bio raznešeni, ka je vsáke nesreče začétnik. Toga zgornjega váraša je pa Simon zváni voj bio z 20,000, Idomeus vítézmi, ki so pozváni bili, da váraš prŕti celátov napádanji bránijo. — Tituš zvedivši, ka je váraš z-tak velikov vnožinov naseljeni, se je kak najhitrê paščo na njega podzájaje. Velke moćine je dao okŕli njega pozdignoti, kak je tó g. Kristuš naprê nazvêsto, da glád nastáue vu njem. Gda so tŕ židovje na pamet vzéli, so z cêle mŕći naménili prekrátiti. Ali vse je zamaš bilô, že se njim je nika več nê posrećilo, Bôg njim je konec šteo vćiniti, i tak vu velikoj nerédnosti so v-nikom nê mogli naprê idti. Vu váraš je tŭdi veliko napádanje nastanolo, pri cêrkvi bránenji je ji vno go spadnolo.

hižo. Pa so pri krsti toga deteta oblúbili tó, da bodo za tó dete odgovorni i na njega pazko nosili, pri konfirmaciji ji pa njihovo krstno dĕte gorimentúje od dalĕšnje odgovornosti, ár pri toj svĕtoji priliki že ono samô dá svedŕstvo od svoje vere. V konfirmaciji dĕte odrašena, odgovorna kotruga postáne, i rávno záto na konfirmacijskom svĕtki, gda tó dĕte obprvim živĕ z Kristušovov svĕtov večĕrjov, túdi botri morejo i dužni so navzŕči biti. Pri státi rimláncujšo velke slávnosti, lépe svĕtke držali ob tisti prilikaj, gda je mladina punoletna postánola, i tam so navzŕči bili nĕ samo roditelje i brátja, nego i cĕla rod bina, znánci, sŕsedje, tam so se veselili i mladino so pa obdarúvali z drágimi šenki i túdi z dobrimi tanáči. Pri konfirmaciji vsáki konfirmanduš Bože materĕcĕrvi odrašena, punoletna kotruga postáne, záto pa tó priliko, té svĕtek, na veliko moremo preštímati i ceniti, nji potrditi v našem evangeličánskom vadlúvanji, i dati njim dobre tanáče na pŕt živelnja. Tó naj činijo túdi starišje i botri, da naj tá dĕca nigdár ne odá svoje vere za premenlive svĕtske dáre.

Lúblĕni konfirmandušje! Proste lepŕ svoje botre i túdi svoje roditelje, rodbino, znánce, naj bodejo navzŕči na vašem konfirmacijskom osvĕtki, naj vsi oni z vami vkúper molijo i túdi pri toj priliki živĕjo z Kristušovov svĕtov večĕrjov. Sirotinski, ostavljeni je tisti konfirmanduš, za šteroga se njegovi botri ne brigajo, i nepridejo ga posilúšat v cĕrkev, gda on svojo prvo i svĕto

prisego dolidene, da bŕ i ostáne do smrti svoje evangeličánske cĕrvi verna kotruga.

Lúblĕni konfirmandušje! Zdaj pri konfirmaciji túdi vi ono pravico zadobite, da po etomtoga léko botri postánete. Vzemte svoje botersko pozvánje verno, i ka ednŕk kak botri oblúbite, tisto túdi verno i pošteno zdržte. Bojdite svojoj krstnoj dĕci právi potikazáč, vzgled v poštenom, vernom i pobožnom krĕčánskom-evangeličánskom življenji. Ár botri edino tak postánejo tolmáči Bože svĕte vŕle. H.

Francoska protestantska cĕrkev i bojna.

Od vezdášnje stáve francoske protestantske cĕrve nás povĕl poziv Osrednjoga uráda za cĕrkvene pomožne akcije v Genfi, šteri právi:

„Francoske cĕrve so od inda mao poznale siromaštvo, pritisk i pregánjanja. Dnes živĕ francoska protestantska cĕrkev pá edno svoji najžmetnejši vrĕmenov. Francoski dŕhovniki čúdo-vito delo oprávlajo v ednoj s tála cĕrvi odtúh-njenoj, s tála ketoličánskoj držávi. Dnes je vnŕgo dŕhovnikov v vojáškoi slúžbi. K tomí pride ešče, ka so obmejne krajine spráznjene. Nad 500 jezero lúdi se je moglo preseliti v znotrĕšnjo Francijo. 15 protestantski dŕhovnikov se je preselilo s svojimi verniki i je daleč od dŕma znŕva správlajo v gmajne.“

Evang. cĕrvek v Franciji je 85 dŕhovnikov postavila v slúžbo vojáski dŕhovnikov. Pod orož-

V-tom kráji je váraš krepek bio, v-trĕmĕstaj z-trdnjavami obvezĕti i záto je rimski tábor z cĕlov močjŕv tá zkoncentráni i túdi je trojne močine obvezĕo i podzájao. V-tom hipi je nezračúnana vnožina od gláda smrti preišla. Za eden falájček krúha so se ešče ti najbŕgši prijátelje doj dáli zosekati; deca so z-roditelov lamp lovili hráno. Žláhta so eden toga ovoga nĕ milúvali. Eden, eden kebel silja je za ništerni ránški odáni, ništerni so živine lejĕn, ti drŕgi sedlov leder vživali, pri ništerni od gláda mrĕti lampaj je senŕ náideno, z šterim so se hranili; ti drŕgi so z stranišča lenovjom se bránili od gláda smrti. Kak je tŕ Ananiáš, Eleázara sin vadlúvao, ka je edno pŕt 115.000 od gláda mrtvi náideno. Ege-sippuš piše, ka je na samo edne vráta telko mrtvi nešeno vŕ, kelko je ji pri obsedjenji notri prišlo, više 600.000.

Židovje so ešče ládali, v-rokaj so meli Antonius tŕrem, šteri je velika trdnjava bio i

cĕrvek z-štere je eden mŕst pelao prĕk. Té tál váraša je žmetněše bilŕ podzájĕti, kak ova mĕsta. Titus je dobro znao, ka k-koncovi glád židove obláda, ali záto je vojniko nestanoma búdio naj nepopústijo. Nevarnost je prevelika bila, ali dŕnok je vse v-rimlancov rŕke prišlo. Kak so rimlanci grád obvezĕli, je trombitáš toga znamĕnja glás stulo, zdá so židovje, ki so na báštjaj bili, doli zoskákali; ništerni so žnjih vu váraš odbĕžali. K-koncovi so že samo oni meli delo, ki so vu cĕrvi bili. Tŕ se čĕt z-stári pisem, ka je Titus vespániáš cĕrvek milúvati šteo, ali zŕbston, totá je bilŕ že miloščo činiti. Ár da so se že za njŕ dugo grozno bojúvali i židovje so ni ná lépo rĕč, ni ná čedno činĕnje nĕ popústili i nĕ dáli prĕk, z vítĕzov niki so ogen pústili na cĕrvek i tak vu ednoj krátkoi vŕri je ona odičena i velke vrĕdnosti cĕrvek z-ognjom zničena i na pepĕl správljena. Židovje, ki so váraša zgornji tál držali, so z-stála v-spŕdnji tál váraša zbĕžali

jom slúži okoli 300 evang. dühovníkov. Od okrôglo 600 ev. dühovníkov je tak 60% v vojaškoj slúžbi. Za evang. vojáke se zôsební verski list izdáva i širi v 7000 izvodaj.

Za evangeličance, ki so mogli z Elráša i Lotaringije preseliti v notrájnost Francije i so zdaj raztepeni po vsoj držávi, se je vodila zôsebna nabirálna akcija, štera je vnôgo dárov prinesla v pênezej i pridelkaj.

Katoličanski dühovníki so beguncom vnôgokrát na razpolágo stavili svoje cerkve za držanje evang. boží slúžb, ali pa pozváli evangeličance k pápínským božím slúžbam z zagvúšanjem, ka predge i molitve nedo níkaj zdržavale, ka bi žaliti moglo njihovo versko čúténje i ogvúšanje.

Za prebiváistvo, štero se je z obmejní krájev preselilo v znotrêšnje departemente, drží francoskí rádío vsakšo nedelo božo slúžbo v nemškom jeziki, tak za evangeličance, kak za katolíčáne. Pôleg predg čújejo verníki túdi na gramafonske plošče vzéto zvonênje štrasburško-ga dôma i pevskí zbôr té cerkve.

(S „Protest. Rundschau“ jan. 1940.)

Gladüvanje bože rêči.

Norvéško biblijsko društvo je 5. nov. 1939 držálo svoje 123. létno správišče, na šterom je društveni tájnik porôčo od naráščajôčega razšir-

ali večina je ji od rožjá vmorjena. Popevje so se za svoj žitek molili, ali že je minôlo milošče vrêmen tak pred Bôgom, kak pred lúdmí. Titus njim je vónazvésto: da je církev totá — totá je túdi slúžbe činênji popevje so nê potrební! Církví opúšštenje se je na Mále meše mēseca 10-ga dnéva godílo, rávno na tákšl dén, na šteroga je od Babilonítáncov ta prva církev požgána bila.

Gda so že židovje nateliko stiskávani bili i dônok so nê popústili, kak tó Josephus píše vu oni dnévaj, gda je církev spožgána, se je edna velika groznost zgodila. Bila je edna oglédna vu poštenjê živôča, z-velke familie shájajôča ženska, štera je v-strahoti gda je církev gorêla, v-Jeruzálem odbêžala i gda je váraš od gláda stiskávani, je svoje cecátje dête v-zibeli vmorila (misliti se dá z-kakšov srdcá boleznostjov), nje-ga tēla polojno je spekia i potrošila, ovo polojno je pa vojákom, ki so hráno prosili, dála. Vojníci so se na tó delo vu srdci strahšívši Gospôdom notri zglásili. Nad tēm se zburkávši, so med sebm skončali, ka se duže nedo bojüvali, nego se podájo. Z-Titušom so se v-pogodbo pü-

javánja biblije. „Vsa biblijska društva čútijo eto povékšano potrebo po svétom písmi, zôsebno pa društva v Norvéškoj, Holandskoj, Angleškoj i Nemčiji. Razširjávaje biblije je nájvêkše mere zavzelo v Vzhodnoj Ažiji i v Južnoj Afriki. Tájnik norvéškoga biblijskoga društva pa je znao túdi pokazati na celo vrsto resnic, štere kážejo, ka je razširjávaje biblije nej samo zvônejšnje, nego túdi znotrêšnje. V denêšnji žmetní vrêmenaj vnôgi ségajo po svétom písmi, ki so ga zaprêtoga držali med svojimi drügimi knjigami. Od norvéškoga biblijskoga društva je znao porôčati njegov tájnik, ka je že ona sáma nad 4 miljônov sv. písem dalô v roké božo rêč gladüvajôčemi lúdstvi.

Svojím ameríkanskím narôčnikom

pošlemo z etov numerov „Düševnoga lista“ túdi po eden Evangeličanski kalendari, ár smo sküpnoga naročila nej dobili. Prosimo vse, ki ga dobijo, náj nam ga pláčajo vküper z naročninov Düševnoga lista.

Reditelstvo.

stili, ali da se je okôli mirazvézanja vrêmen dugo vleklo, so níka nê gvinali. Velika vnožina od té groznosti i od gláda stiskávana, je z-váraša v-tábor hitila i tēm je od neprijátelov po fal cēni odána. Zgôdilo se je pa, ka je eden vítěz na pamet vzéo, ka vu njegovom lejéni zlát išče, šteroga je on požro i túdi je hitro glás zišao, ka židovje, ki so vu tábor pribêžali, so zláte spôžrli. Šteri glás je tó zroküvao, ka so vítězje z-tēm lúdi slepili, ka vsáki židov zlát má skritoga vu žalôdci. Edno nôč je više dvê jezero židovov vmorjeno i več bi jih prepravili, či bi Titus tó sigurno ne bi prepovedao. K-koncovi so váraš podvzéli i ni mládogy, ni stároga so nê milüvali, li samo one nevolne, ki so nê mogli rožjá prijéti v rôke. Tak je Jeruzálem vse opúščeni, li samo ništerna hiža je ostála, v štere je stráža skvartélivana. Tó se je pa zgôdilo Mihalovoga mēseca 8 ga dnéva, z petimi mēseci po zasedbi. Z-nezračúnani zgrábleni je Titus 17.000 v Egiptom poslaov vu Aleksandrijo na odajo za pēneze. Vnogo židovov je liki živina sploj fal odáno i 2000 je ji vu orsági razposlano,

Rázločni máli glási.

Radosti glás: „Spěvajte *Gospodni nôvo pesem, ár On čüdna dela činí. On premága s svojov děsnov i s svojov světov ramov*“. (Žolt. 98, 1.)

Škof D. Dr. Popp — králevski senátor. Naš prezvišeni gospod škof so s králevskim ukazom za senátora postáveni. Pozvánje našega cerkvenoga voditelá v nájvišise národno predstávništvo je z radostjöv i zadovolstvom napunilo vse vernike i čestnike naše cerkve. Vnôgoštevilnim čestitkam i pozdrávnim pismom se túdi mi pridružimo z vüpanjem, ka do naš gospod püšpek, ki so se vsikdár odlóčno borili za pravice naše cerkve, z ešče vëkšim uspêhom zastópali v ministerstvaj interese naše cerkve. Njegovomi Veličanstvi, svojemi králi, smo zahválni za eto naklonjenost, svojemi g. püšpeki pa želêmo boži blagoslov na njihovo delo v senáti.

Finánčna komisija, štero je naša cerkev na oblást naménila poslati v Prekmurje, náj pregléda gospodársko môč naši gmajn, ne pride k nam, ár so na merodájnom mestí sprevidli, ka naše cerkvene občine že itak velka bremena prenášajo i nemrejo se njim ešče nôva naložití.

Lepoša Štefan, ki je že dvë počitnici slüžo našoj cerkvi kak izseljeniški dühovnik za

ka gda so rimlanci národne zméne, veselice držali, so je pred gledálcimi z divjačinov razčesati dáli. Vu žitki ostánjeni robov je 97.000 bilô, geto je pred zasedjenjom v Jeruzálemi 10 stô jezero bilô, či so bár në vsi domačini bili.

Jeruzálema-tá grozna, vejika nesreča, se je po svéta stvorjénji na 4034 leto godila, — po Kristuša smrti trplénjem na 40 leto.

Tak je pokaštigao G Bôg njegovoga svétoga Evangelijoma zavrženost i pregánjanje ino pred cëli svët, kak strahšno példo pokázao. Tak je vse národe opómemo, da se njega bojijo i knjemi povrnéjo. Ár či je G Bôg në milúvao on národ, šteromi je teliko oblúbe i prédnjosti obečao i darúvao, z-šteroga je teliko veliki prorokov, svéti Patriárchov, i z šteroga je Kristuš túdi po teli zhájao: z kelkim de si trdnë djao z timi drúgimi, ki njegov Evangelijom zavržejo i odürjio. (Dale pride).

Nemčijo, té dni prevzeme slüžbo osébnoga kaplána pri križavskom dühovniku. Z radostjöv pozdrávlamo etoga nôvoga delavca v slüžbi naše cerkve i vnôgo blagoslova prosimo na njegovo žmetno ali zvišeno pozvánje.

Sobota. Verski postni zadvečarki našega ženskoga društva so túdi letos dobro bili obiskani. Pôleg deklamácijske decé je nastôpo túdi pevski zbor Dijaškoga dôma pod voditelstvom ge. Klingerove. Vsakšo nedelo so držali predávanja: domáči dühovnik od rázločni tém, kaplán od mater nôvoga zákona, Klinger Anton, oskrbnik Dijaškoga dôma, pa od rázločni vodilni otëb zvišejšje misije. — Gmajna je 7. aprila držála svoje rédno létno správišče, štero je v nájlepšom rédi poteklo. Verniki so z zanimanjem poslušali poročila svoji gmajnski predsednikov. Správišče je klüč cerkvene dáče povzdignolo s 3 na 6 procentov državnoga dávka.

Izpit za državnoga verovučitelá je položo v Zágrebi Darvaš Aladár, soboški kaplán.

Pucunci. Fara je rédno létno správišče marcúša 14 ga méla. Po viêlom spěvanji „Vadliü ánje, oh tí boži dát!“ i molénje je správišče z živov pazkov poslühšalo létno naznanilo dühovnika. Nekaj z toga naznanila objávimo nasledújoč: Zôsebno čítim odgovornosti puno ômurnost računđavanja vu oni létaj, štera pred težko varděvanje postávijo našo cerkev. Kmični oblácke se tórmijo na nébi svétovne hištórije. Krstíjanstvo je puno z jaj kričom, stiskávanjem, z vernim delom i z vrêlim delom. Kajkoli pa naj prinesé čas, mi nevejmo hvále v drúgom, nego vu našem Gospodni Jezusi Kristuši. Živé i obláda naša cerkev z evangelijomom, ali vesne, či nebô podložna Božemi evangelijomi. Jeli nekáple zaman vu Vaša srca nazveščávanje Bože Rëči? Jeli jo poslühšate i obdržávate? I potom jeli je nej zaman túdi domá pred Vami Biblija? Jeli jo goriodpréte i čéte? Ka sekta gorivdári svojo giavo, tomí smo vsi vzrok. Nindri falinga jeste. Toga betegá vretina je vu tom, ka nega biblijskoga, evangelijomskoga žitka, nega verva-jóči med vernikmi. Nemolijo Božega svétoga iména, nego je preklinjávajo i ošpotávajo. Ne posvetšávajo Gospodnovoga dnéva, nego ga oskrúnjávajo. Nema zmožnosti sekta tam, gde močna, verva-jóča gmána jeste. Bojdi záto naše ljudstvo znôvič vu cerkev hodéče, Biblijo čtejóče

ino moléče! Predvsém pokôro činéče! Voditelje i vse kotrige naj bodejo vojníci Rěči Bože! Vŭpajmo se vu Bôgi, koga dobrôta se vsákdén ponávla nad nami. Nevkleknjeno vero jávim: „Bôg je obramba i môtč naša, vu vsákom stiskávanji gotova pomoč nájdena. Zátó se neboji mo, či bi se svét premenjávo i goré se preobračale na srědo vu môrje. Či bi šumlelo, z válovjem divjalo môrje i od njegovoga vdérjanja goré prepadnole. Gospôd šeregôv je z nami. Verostđjmo i molmo! Měr Gospodnov ostani z nami.“ — Správišče je odobrilo gmáne račune pretečenoga leta i preračun tekočega leta. Z radostjov i zahválnostjov je slihšano, ka je na različne cile 10.377.75 din samovolni dárov prišlo vkŭp. Z svojega dugá je v-pretečenom leti fara rěšila 7.617 din. — Štipendij z fundacije sebeborskoga nemeškoga Luthár Gergora i familije je votirani Kŭhár Jolánki i Luthár Károl 200–200 din, Berke Ernesti 400 din. — Správišče je gladko, vu nálepšem vkŭprazměnji doliteklo. — L.

Postna predávanja. V Puconskoj cěrkvi so dománji dŭhovnik od prve postne nedele mao notri do Velkogapětká zvŭn predge meli tŭdi predávanje pod etim titulom: „*Križ Křistušov je sredna svetá.*“ — Na Velkipětek je predanovski meški khoruš pod vodstvom Jonaš Štefan kateheta tŭdi povidno popěvao edno pripravno pesem.

Gornja Slaveča. Fárno žensko drŭštvo je na Cvetno nedelo, 17. marca zadvečara ob pol 3 vóri držálo postni zadvečarek v cěrkvi s sleděčim redověkom: 1.) Občna pesem 219. 2.) Molitev dom. dŭhovnika. 3.) Žoltár pokôre“ pisao Silvanus, dekl. Celec Emilija iz D. Slaveč. 4.) Naprejdávanje dom. dŭhovnika o temi „Zgŭblent sin“. 5.) „Zgŭbleni sin“ pis. Kovač Frida, dekl. Čurman Karol iz Sotine. 6.) Postna igra: „Zgŭbleni sin“ pis. Kovač Frida, napředáli: Kŭzmič Geza, Drvarič Ernest, Potočnjek Henrik i Kisilak Viktor. 7.) „Bôg je lŭbėzen“, posl. Flisar Jánoš, dekl. Čurman Alojz iz Sotine. 8.) Zapřtna pesem 207. Po verskom zadvečarki je bio offertorium držáni na našo fárno žensko drŭštvo. Darŭvani je 112 Din. — Po verskom zadvečarki je bila izvenředna seja ženskoga drŭštva. Skončalo se je, da dájo cerkev málati. Málanje bo koštalo približno 11.000 Din i ženskomi drŭstvu ešče falí nikaj pěnez, zátó bodo hodile odbornice po naši vesnicaj pobérat dobrovolne áldove, da naj tŭdi one, štere so nej kotrige drŭštva pomágajo k

málanji naše cěrkve. Delo se začne v nájkřájšom časi. — Na nôvo selansko cěrkev so v našoj fari po vesnicaj nabráli selanski odposlanci z pomožjov naši veški kurátorov: Gor. Slaveči 762, Dol. Slaveči 476, Kuzma 314, Matjašovci 70, Gor. Lendava 265 Vidonci 416, Pertoča 190, Sv. Jurij-Rogaševci 100, Serdica 563, Sotina 493 50 Din, vkŭper 3649 50 Din. Zvŭn toga je nabráno 450 nemški márk.

Petrovci. Měseca márcá sta se pri nás narodila 2 otřoka, zdalô se je 6 párov. Na Gustav Adolfa drŭštvo se je v 1939 leti nábralo: v Adrijanci 46, v Boreči 41, v Petrovci 123, v Lucovi 41.50, v Nerádnovci 56 50, v Stánjevci 190 50, v Šŭlinci 62, v Ženavli 81 dinárov. Náberanje šolske decé je ešče nej dokončano.

Mojoj cěrkvi tŭdi dam. Vdova Vratarič Terezija, roj. Franko, ki se je v Puconci narodila i 9. jan. t. l. v M. Soboti vöpreminola, je v teštamenti 1.000 din. gotovine zapŭstila Puconskoj gmáni. — Vdova Flisar Ana, roj. Pěček, ki je v Sebeborci vu Gospodni zaspála, je v testamenti 100 din. gotovine zapŭstila Puconskoj gmáni. Gda eto daritev tŭdi na etom mestí z srcá zahválimo, té zednim blagoslávlamo spomin obědvě oaritelkinji i plemenito činěnje njidvi kak pědo položimo pred naše vernike. — *Fárno vodstvo.*

Turobni glási. Zádni mēsec so se odselili vu večnost z *Puconske fare*: Mikola Pavel v Andreji, star 67 let; Banfi Franc v Krnci, st. 52 l.; Berke Kata, roj. Banfi na Vaneči, st. 81 l.; Jošar Marija v Pužavci, st. 65 l.; Fartelj Franc v Krnci, st. 78 l.; Flisar Maria z Pužavec (v Soboti v špitáli), st. 10 l.; Franko Franc v Puconci, st. 77 l.; Sečko Geza na Gorici, st. 33 l.; vd. Šantavec Kata, r. Benkič, Pečarovci, st. 73 l.; Žibrik Sidonija, r. Balek v Predanovci, st. 48 l.; vd. Kerec Ana, r. Veren v Sebeborci, st. 69 l.; Hari Verona, r. Vöröš v Sebeborci, št. 43 l.; Temlin Mihalj v Moščanci, st. 36 l.; Železen Franc v Sebeborci, st. 74 l.; Katona Franciška v Šalamenci, st. 68 l.; vd. Kukoja Eva, r. Kardoš v Andreji, stara 77 let; Kŭlič Kata, roj. Temlin v Šalamenci, stara 75 let i 3 otřoci. — *Z Gor. Slavečke fare*: marca 3. vdov. Krenos Ana roj. Rogan, obč. sirota, ki je zmrznola v Sotini, z Nuskove v 82 l. st.; marca 28. Kisilak Erika z Gor. Lendave 8 kědnov stara; apr. 2. vd. Čurman Franc z Kuzme v 89 leti starosti. — *Z-Soboške fare*: vd. Novák Ana, roj. Horvát v

Veščiči, 77 l.; vd. Hajdič Marija, roj. Banko v bolnici (z Dankovec) 68 l.; Kühár Irma z Nemšavec, 31 l.; Máček János v Mur. Petrovci, 86 l.; Péntek Kálmán v Mur. Soboti, 45 l.; Rehn Iván v Kúpsinci, 86 l.; Nemeč Karolina v bolnici (s Kruplívniku), 32 l.; Norčič Károl v M. Soboti, 3 dni. — Z Gor. Petrovske fare: Lázár Magda v Stánjevci, 78 l.; Smodiš Jožef v Stánjevci, 81 l.; Bohár Franc v Stánjevci, 60 l.; Šebjanič Ádám v Šúllinci, 85 l.; Bagár N. v Šúllinci, 2 l.; Bagár Lajoš v Šúllinci, 42 l.; Škerlák Jožef v Šúllinci, 52 l.; Lucu Štefan v Adrijanci 4 m; Bohár Zoltán Šúllinci, 21 d.; Bohár Zoltán v Čepinci, 2 m.; Pondelek Magda v Lucovi, 73 l.

Samovolni dári. Na goridržanje *Düševnoga Lista*: Flisar Lajoš Brezovci 2, Domjan Štefan i Küllits Mihajl Brezovci 5—5 Din. — Na *nesprhlivi véneč* Luthárove Flisar Šarolte: Gergorec Jožef Puconci 10, Tkautš Kolman Sebeborci 10, Csepott Gizela, r. Banfi Polana 10 Din.

Dári na Dij. Dom: Horvat Ferdo trgovec v Bogojini 20 din, Obal Jenő mlinar v Pertoči 2 l. olija. — V 1938/39. leti so darüvale vesnice Gor. petrovske fare: Adrijanci 3 l. ž., Boreča 1 l. ž., 5 l. pš. i 6.50 din; Gor. Petrovci 16 l. pš., 12 l. ž.; Lucova 10 l. pš., 3.5 l. ž.; Nerádnovci 17.50 l. pš., 23.50 l. ž., Ženavle 18 l. pš., 46 l. ž., Šúllinci 2 l. pš., 11 l. ž. i 2 din, Stánjevci 14 l. pš., 18 l. ž.

Belgijska evang. církev, štera se je vsikdár odlikovála po velkoj darovitnosti, je med vojáki raztálala 2994 čeli biblij, 11.409 nô i zákonov, 57.572 evangeliomov. Z zôsebnim verskim listom „Pod zástavov“ zdržáva cerkev vezalo med vojáki i njihovimi gmajnami i rodbinami.

Evang. cerkev na Vogrskom čté dnes 567.000 düš. S svétov večérjov je živelo láni 218.569. V slúžbi cerkve stojí 337 fararov, 62 verovučitelov-dühovnikov, 131 kaplánov. — Predsednik vogrskoga parlamenta je Dr. Tasnádi-Nagy, predsednik protestantske Bethlen Gábor — zvéze, podpredsednik parlamenta pa je evang. cerkv. inšpektor Törž Tibor.

Cerkev na svetovnoj razstávi. Na prestôri svetovne razstáve za leto 1940, štera de se v Rimi držála, se postávi tüdi edna cerkev. Tá misel od sámoga Musso-

linija, voditela talijanskoga národa shája. Talijanska králevska držina je darüvala za tô cerkev šest veliki poslikani ôken. Da bi tá cerkev srédi razstáve, štera de sadôve človečega dela razkažüvala, vnôgim v svedôstvo slúžila, ka vsáka človeča modrost i zmožnost nazádnje od vsamogôčega Bogá shája. Ka človek zná i premore, je od Njega vzeo, zato náj vsa človeča dela Njemi slúžijo na diko!

Je svét misijonirani? V nebésa odhájjôči Zveličitel je svoje apoštote v svét poslo z onov zapôvedjov: „Idite, včite vse národe i krtite je!“ Jeli je kršćanstvo po dvê jezero letaj spunilo že eto zapôved svojega Gospodna? Eden misijonski list (Freimund) v svojoj numeri od 4. aprila našteje velke krajine, v prvom rédi otoke v holandskom imánji, v štere je ešče nej stôpo kršćanski misijonár. „K vnôgim milijônom lüdi je ešče nikdár nej prišo misijonár!“

V Špániji, štero je brezbožni komunizem osvôjiti mislo, je 40 nôvi seminárov (kath. bogoslovni šól) nastávljeni. Račün dijákov je tak velki, kak je ešče nigdár nej bio. Štiri jezero mládi lüdi si je odébralo pozvánje dühovnika.

Edna čarna mantrnica. Pred dobrim letom je mrla v Rubagi (v vzhodnoj Afriki) stô létna kralica Emiliána Mukumugabi. Ona je bila edna od vnogi žen poganskoga kralá Mukabi. Pod njegovim naslednikom je prišlo leta 1885 do krvávoga pregánjanja kršćanstva. Tüdi Mukumugabi je obtožena bila. Zvézali so jo, zgladüvali i bičüvali. Vendar se je nej dála omájati v svojoj veri, tüdi te nej, gda so se njej poprétili, ka njej dájo odsekati njéne kotrige. Tüdi te je nej zatájila svoje vere, gda so jo z žaréčim pepélom posipali, jo davili, z ostrimi iglami prebádali i več dnévov brezi vsakše hráne pustili. Samo po vnôgi letaj, gda se je v držélo povrno mér i réd, se je mogla krtiti dati. Do svoje smrti (láni) je živéla samôtno srédi svojega sadovnjáka blüzi pokopališča v Rubagi.

Dogodki zádnejga meseca. Premi-njeni dnévi so prinesli nájvékši dogodek angleško-nemške bojne: Angleži i Francozi so blúzi norvéške obále položili mine, da Nemci ne bi mogli z norvéški pristanišč prevážati železa. Nemški odgovor je bio, ka so zasédli Dánsko i Norvéško. Dánska je sprevidila, ka bi se zaman postávlala, záto je dála prôsto pôt nemškoj vojski, štera jo je v osmi vôraj zasédla. Norvéška je bár odbila nemško zahtevo i je mobilizerala, ali nej je mogla preprêčiti, ka bi Nemci zavzéli vsa vážna pristanišča na záhodnoj obáli cêli južni tál z glávniim mestom držáve. Anglija i Francija sta včasi poslále močno brodôvje v norvéške vodé. Prišlo je do velki pomorski bitk, v šteri so Angleži zgúbili 4 rúšilce, Nemci pa (po angleški poročilaj) 4 križárke, 3 rúšilce, nikaj podmornic i 12 prevozní ládij z municijov i vojáštvo vréd. Anglija vídi uspeh tê bitke v tom, ka je Nemčija zgúbila z têmi nôvimi zgúbami vréd že trétji tál svojega bojnoga brodôvja, tak ka so Angleži gospodarji môrja, ár se preostálo brodôvje nemre spúšçati v bitke. Rêsan so Angleži zaprli z minami vse vôdne potí, štere v Norvéško pelajo, tak ka Nemci samo z eropláni znájo prevážati vojáštvo i municijo. Angleške i francoske čete so se na več mêtstaj iskrcale na norvéška tla i se vkúper z norvéškov vojskov bljejo z Nemci, štere nagnati šçéjo z Norvéške. — Zavolo tej dogodkov je túdi Švédska v velkoj nevarnosti. — Italijánski listi odob-

rávajo zasédbo Dánske i Norvéške po nemškoj vojski i vídijo v tom velko zmágo Nemčije. Itálija ešçe čáka z orožjem pri nogáj ali nikak ne bi dopústila, ka bi se dogodki razvijali prôti njénim interesom. — Zavolo dogodkov na severi sta túdi Belgija i Holandija v bojnoj pripravlenosti za sluçáj, ka bi štokoli ogrôžo njih neutrálnost. — Ár so tri ládje, ki so prevážale blágo v Nemčijo, bile na Donavi potoplene, je Nemčija zahtevala, náj obdonavske držáve zrôçijo njej policijsko oblást na Dónavi, štera vsikdár vážnejša pôt graçuje za Nemčijo, štera je na morji zaprêta pred svêtom. Naša držáva i Romunija sta se sporazmile, ka sáme zavarvate plovo po Donavi, kak túdi drúge držáve.

Pošta Dúševnoga Lista.

Kolman Hassay — Perth Amboy. Pošáne pêneze na Dúševni List za Hassay Šándora, Proszics Adama, Mholcs Vilmeša, Kardoš Ivana i Kúzma Janoša smo v rôke dôbili. Istínsko zahválnost Vam vadijújemo za tríd i vrêlost pri razširjanji naši časopisov. V písmi več. Pezdáv!

Štnko Terezija, Škrlec Zoltán, Kalamár Kálmán, Montevideo. Naprêplaçilo hvaležno prejéli.

Črepnjak Franjo, Rezovac. Naprêplaçilo i 50 Din dáta za puconsko cêrkev zahválno prejéli. List Vam bomo rédno pošilali.

Kovačec Gizella, South Bethlehem: 1 dolár smo sprijali. Dobíli smo za njega 54 dirárov. S toga smo zračunali 30 za naroçnino lista, 8 za kalendari, 12 pa za preplaçilo. Vúpamo se, ka te bole rédno vdáblali list. Srénim pozdrávom.

MIRO DOMAJNKO MURSKA SOBOTA ALEKSANDROVA cesta 23.

PRVO PREKMURSKO POGREBNO PODJETJE

SKLADIŠÇE PRI POKOPALIŠÇU.

Sprejmem naroçila túdi za sveže vence !!

Izposojam mrtvaški oder (ravatal) in voz.

Izvršujem: kompletno pogrebe, prevoze in izkope vse po zmerni cení.

PRODAJAM:

Nagrobne vence umetne od	Din	60.—
Mrtvaške rakve mehki les od	Din	160.—
Mrtvaške rakve trdi les od	Din	750.—
Mrtvaške rakve kovinaste od	Din	1250.—
Mrtvaški prtí (šlarí) nav. od	Din	30.—
Traki za vence od	Din	20.—

IN VSE DRUGE POTREBŠÇINE!

POPOLNOMA DOMAÇE PODJETJE !!!